

Mina skolar

Jag har nu gått 9 grundskoleår här i Vilhelmina. Med många minnen från olika härliga. Både från Björnbacken och Sörhoft, utövade mm. Nu tänker jag berätta lite om de fina åren och de spännande bytet av skola.

När jag börja ettan hade liksom när jag börja förskolan sagt att mina föräldrar inte behövde följa med till skolan. Jag minns vissa som gråt när föräldrarna for trots att dom varit där ca: 3 helhagar. Då kändes man själv lite stolt. Första åren ha man ju inte så ^{många} valliga minnen ifrån jag mindes att vi hade klassrummet i slutet av skolan vi va tvungen att gå genom hela skolan för att komma till Vinden. Vi va altid tvungen att ställa si i led fröken gick först, redan i så unga år visade sig vissa vilja sticka ut lite ur gruppen och visa sig "tuffa" genom att knaka på olika dörrar mm. På Vinden som va en fritidsgård lekte vi med pussel, spel, fotboll, dataspel, ringis alt kunde man göra där från undervisning i ämnen ha inge inge minnen av i hela lägstadiet.

Rasterna var också mycket roliga det var i den årskurs då man inte visste att tiominuters raster existerade. Vi hade ett bollplank där vi lekte mycket. Men de man mindes bäst va isbanan en bänke som blev till genom att alla satt på rumpan och äkte nerför tills den var alldeles isblank.

Mitt i bana stod en stubbe upp rent ut
gåkt livsfarligt. I backe lekte vi tills
sportlovet ungefär då hade fröken beställt en
traktor som körde sönder den varje år.

Vi spelade också mycket fotboll som
kanske lade grunden till de två eller tre
statskuppen pokaler vi fick. På vinter när
det var snö på planen byggde vi borgar
av snö och hade snöbollskrig eller
så körde vi rugby. I lägstadiet
hade vi en lärare som hette Karin.

Hon var mycket bra ända tills vi skulle
börja ~~lära~~ fyran. Då tyckte man ju att man blivit
stör och Karin lite barnslig. Men nu ^{efterhand} tror
jag att det är bra att lägstadielärare
är lite barnslig. Barn ska få vara
barn tills de blivit ruxna och det är
man inte i låg och mellan studiet. Bytet
av lärare i mellan trean och fyran
var något stor själv har jag ju haft
stora problem med förändringar av alla desslag.

Så det blev några långa nätter innan
man skulle börja fyran. Det här med svårigheterna
förändringar lärer jag inte lika mycket av
idag. Detta slapp eftersom när syskona flyttet.
Det hjälpte mig att ta lite lättare på livet
över huvud taget.

I fyran fick vi en lärare som hette
Marita och en parallellklass som kom
från Östermalm. Det blev många nya att
lära känna.

Jag mindes att antalet läxor blev
mer och det var inte bara att skriva
in svar i läroböckerna. Vi kom
snabbt i kontakt med andra elever
som och innehöll trevliga personer. Bg
börja vi med mest lek och plask men
det var skit stoj. Man hade många
duster med sur Sören som fortfarande
min ons namn. Gymnastiken blev nu
mycket tjäfsig pojkar som stak ut
förr var nästan helt vilda lärar den
stackarn fick skikas ut dessa nästan
varje gymna lektion.* På onsdagar
en termen fick vi göra ett arbete med va vi vi
Bilintresset som redan då kika i
det som finns i skallen. Fick mig och
en anna lille att göra en film som
skulle likna trafikmagasinet. Vi Exklude
till bilafärer och klädde oss i
kavaj berättade om bilar och spela in på band.
Arbete mindes jag väl. För det är inte
lätt mig att komma på färdning finuliga
saker som blir lyckade! Under dessa
är växtu det fram lite att jag
hade visse stor svårigheter. Så jag
gick hos en som hade ett rum på skolan.
Fullt med små saker där jag lekte
med ordönsel och sånt. Hon hade ett
jobb som ~~██████████~~ ~~██████████~~ inte va
så mycket. Jag tror hon sluta här
för att börja sjugh.

mellanstadiet började vi med söjd
sysläjd hade vi en lärar med speciell
personlighet. Nu när jag tänker efter varför
alla sy lärare ha det vad man hört
är Lidberga kompisar bla. Karin son
hon också hette. Hade väl koll
på allt som rördes. Hon inledde lektionen
med att harkla hum hum (med ett h
som skollade från salivet i haljen).
Sedan pruttade hon ut handkräm
från en flaska som alltid stod på
katedern, burken va ofta så tom
att det tät som sista snatten
på en ketchup flaska. Träslöjden
va därmed mindre intressant där
bytte vi lärare stup i kvartén.
När jag börja sjuan var jag
mindre irrlig än här jag börja fyrah
jag hade förstått att livet så
gott som går ut på förändringar.
I sjuan va allt lätt man kände ju
många från fotbollen och ishockeyn.
Men det blev många nya lärare.
~~Det~~ Det är endast från sjuan jag
börja förhoppa skolan med deras
arbete men sjuan va ju
som repetition av vad man kunde.
Det endat jag minnes från första
dagarna va någon lek där vi inte
fick stöta marken med trå lärare som
heter Måna och Leif tror jag det var.

Här vi lärde känna handläxation
och jag egentligen inget värning om
Detta matin kan säga om Högstadiet
attan är att alla ämnen är som
kurser du läser hem till sex veckor.
Sen avslutas alt med prov, prov,
prov och prov. I nian ser det ut
likadant men många ämnen späps
man fri sedan avslutas det med ett
man ska ha gjort något ett sk.

av **slutarbete**, Här är jag idag sittar med en
skillnaden nationella prov där lärarna ska se vad vi tänkt.

När man nu tittar tillbaka på ären
förstår man hur fruktansvärt snabbt man
utvecklats från isbacken på Sorholm till
datorerna på björnbacken. När man
tittar på lärarna så handlar det
inte om dagisledare. Utan lärare
utbildad i vissa områden. För
satt man med kanske (max) 10 glasor som man skulle lä-
men titta på domivarje dag för att lära sig
dom. Nu kan man få 30 glasor ^(i Tysk) från torstag
till fredag och man tittar på dom en gång
och kan dom. Men en sak jag inte gillar
med denna utveckling är att man bara arbetar
För mig skulle man få uppförliga skolan eftimme
Bara sinnen föök in mer okintrets dagar. Eller ta upp en
Det känns ganska enformigt med ett liv
där man mestadels pluggar och går i skolan.
För att riktigt hänga med med bra betyg
hinner man inte så mycket mer.

Det är ju också klart att man hinner med
lite kompisar. Personligen tror jag
att betygen skulle kunna drastiskt om
jag la mer bid åt kompisar. Och
hade vi betydligt mer seriösa fotbolls
tränare skulle man nog ta mer avstånd
från fotbollen också. Men det som
bestämmer det mest är uppfasaren.

✓ 1997